

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2012. november 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A különösen nagy kárt okozó csalás büntette miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2012. március 6. napján kihirdetett 14.B.187/2011/27. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott lakcíme helyesen: **vádlott lakcíme**

A másodfokú eljárás során 7.450 (hétezer-négyszázötven) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet pótmagánvádló pótmagánvádló visel.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék a 2012. március 6. napján kelt 14.B.187/2011/27. számú ítéletében vádlott neve vádlottat az ellene 1 rb folytatólagosan elkövetett csalás büntette miatt emelt vád alól (Btk.318.§ (1), (7) bekezdés b./ pont) felmentette. Kötelezte a pótmagánvádlót az eljárás során felmerült 72.734 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen a pótmagánvádló és jogi képviselője fellebbezést jelentettek be, míg a vádlott és a védője tudomásul vették a döntést.

A nyilvános ülésen a *pótmagánvádló jogi képviselője* az első fokon előadott perbeszédében foglaltakat változatlanul fenntartotta, indítványozta szabadságvesztés kiszabását és közügyektől eltiltás alkalmazását a vádlottal szemben a vád szerinti folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntette miatt. Támadta az elsőfokú

bíróság mérlegelését, mivel véleménye szerint ennek során olyan hibákat vétett a törvényszék, amely miatt ezen tevékenysége nem felel meg a jogszabályi előírásoknak.

Elemezte többek között a vádlott vallomását, a vádlott és az elhunyt közötti kapcsolatot. Kiemelte, hogy a vádlott alapvetően elismerte, hogy az okiratok valós tényeket tartalmaznak. Átvette ezeket az összegeket, majd a tartozást visszafizette. A két személy között bizalmi viszony alakult ki, pénzügyi, gazdasági kérdésekben is számított **sértett** a vádlott tanácsaira. A numizmatika volt a közös hobbijuk. A néhai többször, különböző összegeket adott át a vádlottnak, amelyekről okiratok készültek. Ezekről a vádlott úgy nyilatkozott, hogy visszafizette a tartozását. Érméket vásárolt, befektetéseket eszközölt, ásványvíz palackozó üzemet is létre akartak hozni közösen. Ez utóbbi nagy formátumú gazdasági vállalkozás azonban megghiúsult, az erre a célra átutalt összeget a vádlott - vallomása szerint - vissza is fizette.

A pótmagánvádló képviselőjének véleménye szerint éppen az átadott pénz dokumentálása az, ami a feltétlen bizalomnak ellentmond. A vádlott hivatkozása szerint számos papírt írtak, viszont ezek egy részét **sértett** elmulasztotta megsemmisíteni. Ebből az következik, hogy nagyobb összegek kerültek a vádlotthoz. Egyes iratokat azonban megőrzött a néhai, és ügyvédnél is jártak tartozást elismerő nyilatkozat készítése céljából. Ezek cáfolják a vádlott védekezését, és az említett bizalmi viszony meglétét. Az el nem tépett számlák olyan összegekről szóltak, amelyekkel a vádlott nem tudott elszámolni. Egyik okiraton sem szerepel a numizmatika, viszont kamat, egyéb részesedés, visszafizetési határidő feltüntetésre került.

A pótmagánvádló jogi képviselője elemezte, hogy valóban jó banki, szakmai kapcsolatban állt-e a vádlott az általa hivatkozott pénzintézetekkel, cégekkel. Ennek keretében kifejtette, hogy a rendőrség részéről fogatosított megkeresések nem vezettek eredményre, mert egy jogügylet sem kapcsolódott a nyilvántartások szerint a vádlott nevéhez. Annak sem volt nyoma, hogy összekötőn, vagy megbízotton keresztül vásárolt volna a vádlott. A befektetések ígéretével tehát nagy összegű pénzeket vett át a vádlott, az ígéretek azonban nem teljesültek. Az átadott pénz sorsa ismeretlen.

A vádlott által hivatkozott és az eljárás során becsatolt számlákkal kapcsolatosan a jogi képviselőnek az volt a véleménye, hogy azok értéke 9.000 Ft és 140.000 Ft között mozogtak, és maximum 2 millió forintos összértékről szóltak. Nem került rajtuk feltüntetésre, hogy kinek a részére történt a vásárlás, így ezek a számlák nem hozhatóak összefüggésbe a **sértett**hez kapcsolódó, a vád tárgyát képező jogügyletekkel. Jelentős tételek maradtak elszámolatlanul.

Lényeges a pénzösszegek átvételének az időpontja, hiszen ezek nagyon rövid időn belül történtek. Nagy összegeket kért a vádlott az elhunytól kölcsön azzal az ígérettel, hogy azokat rövid időn belül komoly haszonnal visszafizeti, azonban erre körülményei alapján nem volt reális lehetősége. Nem áll rendelkezésre bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a visszafizetés valóban megtörtént.

A jogi képviselő perbeszédében vizsgálta és elemezte a tanúk vallomásait, rámutatva többek között arra, hogy **1. tanú** és felesége vallomása szerint a néhai azt mondta, hogy ahhoz, hogy elrendezze az őt nyomasztó helyzetet, még 3 hétre lenne szüksége. A kölcsön lejáratí határideje pedig éppen erre az időpontra esett. **1. tanú** vallomása szerint ha a tartozás valós lenne, akkor ő tudott volna róla. A tanúnak arról sem volt tudomása, hogy milyen összegeket adott a néhai a vádlottnak és kifejezetten cáfolta, hogy **sértett** előtte olyan kijelentést tett volna, miszerint a vádlottnak nincs tartozása. **2. tanú** tanú sem írt alá olyan iratot, mely szerint a vádlott és **sértett** elszámoltak volna egymással.

A tartozás elismeréséről szóló dokumentumok vonatkozásában kifejtette, hogy az ezzel kapcsolatos nyilatkozatai sem elfogadhatóak a vádlottnak. Életszerűtlen, hogy valaki bármilyen okból aláírjon egy tartozás elismeréséről szóló okiratot úgy, hogy ez a tartozás fenn sem áll, sőt a visszafizetés határidejét is módosítja. Azt, hogy ezek az okiratok ügyvéd előtt készültek, ugyancsak ellentmond a vádlott által hivatkozott feltétlen bizalmi viszonyoknak.

A vádlott egyszer elismerte a tartozását, majd azt állította, hogy érmékben teljesített, közös üzletekre hivatkozott, de ezt a tanúk nem támasztották alá. A tanúk arról beszéltek, hogy azt látták, hogy a vádlott érméket vitt **sértett**nek, aki azokat kifizette. Az éremvásárlásoknak tehát nem volt köze a tartozásokhoz.

A pótmagánvádló jogi képviselőjének álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a vádlott bűnössége megállapítható, hiszen olyan ígéretek kilátásba helyezésével kért nagyobb összegeket a vádlott néhai **sértett**től, mely hivatkozások nem voltak megalapozottak, azok teljesítésére nem volt lehetősége. Az okozott kár nagysága az utolsó okirat tartalma alapján pontosan megállapítható.

Rámutatott továbbá arra, hogy a vádlott ellen jelenleg is vannak folyamatban hasonló jellegű cselekmények miatt más befektető sértettek feljelentése alapján büntetőeljárások.

A vádlott *védője* az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a pótmagánvádló által előterjesztettek egy polgári eljárásnak az alapját képezhették volna. Az első fokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a bűnös szándékot nem lehet bizonyítani, ezért a felmentő rendelkezés helytálló.

Kifejtette továbbá, hogy csak az elhunyt tudott volna arról nyilatkozni, hogy őt megtevesztette-e a vádlott, és valóban fennáll-e a tartozás.

sértett az erre vonatkozó észrevételeit megtehetette volna akkor, amikor közölte a hozzátartozóival, barátaival, hogy még 3 hétre lenne neki szüksége. Életszerűtlen az, hogy amikor 2004-ben megtörtént az első kölcsönfelvétel, majd azt több is követte, akkor miért nem tett korábban feljelentést, ha úgy érezte a néhai, hogy őt ténylegesen megtevesztették vagy kijátszották. Vallomásaikban a tanúk nem tudtak nyilatkozni megtevesztő szándékról.

Logikátlan az is, hogy ha védence megtevesztő magatartást tanúsított, akkor **sértett** miért irányította a fiát a vádlotthoz abban az esetben, ha az érméket esetleg el akarja adni.

A vádlottal szemben indult büntető eljárásokkal kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy ezek még folyamatban vannak, így nem lehet belőlük következtetést levonni, és megilleti a vádlottat e vonatkozásban az ártatlanság vételeme.

A *vádlott* csatlakozott a védője által előadottakhoz, továbbra is hangoztatta, hogy bűncselekményt nem követett el.

Az ítélet tábla a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti felülvizsgálat során a pótmagánvádlónak és képviselőjének fellebbezését nem találta alaposnak.

A törvényszék az eljárást a büntetőeljárási szabályoknak megfelelően, a pótmagánvádra vonatkozó speciális rendelkezéseknek a figyelembevételével törvényesen folytatta le. Az első fokú bíróság a tényállás tisztázása során a rendelkezésre álló bizonyítékokat beszerezte, ezeket egyenként és összességében értékelte. A vádlott vallomásait elemezte, az ellentmondásokat megkísérelte feloldani, összevetette a pótmagánvádló, pótmagánvádló, az elhunyt feleségének, lányának, továbbá a vádlott és **sértett** baráti társaságába tartozó személyeknek a vallomásaival, valamint az ügyben magánnyomozást folytató **3. tanúnak** a vallomásával is. Beszerzésre kerültek ezen kívül a különböző megkeresésekre adott válaszok, a vádlott vagyoni helyzetének vizsgálatával kapcsolatosan a nyugdíjfolyósító tájékoztatása, a takarékszövetkezet átirata. Mindezek értékelésre kerültek a tényállás megállapítása során.

Vannak a vádlott által sem vitatott és okirati bizonyítékokkal alátámasztott tények.

Tény egyrészt az, hogy **sértett** özvegye 7 db elismervényt talált, amelyek kölcsön, illetve üzleti befektetés címén különböző összegekről, összesen 75 200 000 forintról és 40.000 euróról szóltak.

Másrészt az is tény, hogy a vádlott tartozást elismerő nyilatkozatokat tett. Először 2006. október 11. napján **ügyvéd** ügyvéd előtt, amely szerint 2006. november 30-ig 230.000 euróval tartozik **sértett**nek. Ezt követően a 2007. június 6. napján, **2. ügyvéd** ügyvéd előtt tett nyilatkozat szerint a kölcsön jogcímén fennálló tartozása 286.200 euró, a visszafizetési határidő 2008. március 1.

Az is tényként állapítható meg - amiről a vádlott illetve az elhunyt baráti körébe tartozó személyek, hozzátartozók is egybehangzóan nyilatkoztak -, hogy a vádlott **sértett**-tel baráti viszonyban állt. Mindketten foglalkoztak éremgyűjtéssel. A vádlott több esetben vásárolt érméket az elhunyt részére és valóban felmerült egy palackozó üzem létesítésének a lehetősége is. Ezt **1. tanú** olyan értelemben támasztotta alá, hogy valóban szóba került ez a lehetőség, de ő ezt nem gondolta komolyan.

Ennél többet azonban ítéleti bizonyossággal megállapítani nem lehetett.

Az ítéletábra osztotta az első fokú bíróság azon álláspontját, hogy a vádlott terhére a csalás büntette nem róható. A bűncselekmény megállapításához ugyanis az szükséges, hogy az elkövető a sértettet tévedésbe ejtse vagy tévedésbe tartsa jogtalan haszonszerzés végett, amellyel kárt okoz. A célzat kialakulásának meg kell előznie a megtévesztő magatartást, ezért a cselekmény egyenes szándékkal követhető el. E vonatkozásban helyesen utalt arra az első fokú bíróság, hogy már a pénzösszegek átadásakor meg kellett volna lennie a tévedésbe ejtésnek illetőleg a tévedésbe tartásnak.

Az adott ügyben nem bizonyítható a törvényi tényállási elemek hiánytalan megléte. A vádlott - az elsőfokú bíróság által mérlegelt - néha ellentmondó vallomásai és a tanúk nyilatkozatai, valamint az okiratok alapján nem lehetett megállapítani, hogy pontosan mire adta az elhunyt a kérdéses összegeket. vádlott neve vádlottnak az éremvásárlással, illetőleg a palackozóüzem létesítésével kapcsolatos vallomásai nem cáfolhatók, mint ahogy az sem, hogy elszámolt-e, és ha igen, milyen összegben az elhunytal. Gyakorlatilag senki nem tudott ezzel kapcsolatosan konkrét nyilatkozatot tenni, így ezek a részek nem tisztázottak. Fentiekből következően sem a kölcsönadások időpontjában fennálló jogtalan haszonszerzési célzatot, sem az okozott kár nagyságát nem lehetett egyértelműen, ítéleti bizonyossággal megállapítani.

Mindezek alapján egyetértett az ítéletábra az első fokú bíróságnak a bizonyítékok hiányában történő felmentésre vonatkozó rendelkezésével, és az indokolásban kifejtett álláspontjával.

Az első fokú eljárás során a pótmagánvádló illetve a jogi képviselő indítványozta a polgári jogi igény elbírálását, pontosan meghatározva, hogy milyen összegben és

kamatokkal kéri azt. Erről az első fokú bíróság elmulasztott rendelkezni. A Be. 335.§ (1) bekezdése értelmében a vádlott felmentése esetén a bíróság a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja. Erre figyelemmel határozott az ítélet tábla a polgári jogi igényről.

A vádlott lakcíme megváltozott időközben, ezt helyesbítette az ítélet tábla.

Fentiekre figyelemmel az ítélet tábla a Tatabányai Törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, míg egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdés értelmében helyben hagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2012. november 22. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.	.Csák Csilla sk.	.Vajda Edit sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezzel az ítélettel a Tatabányai Törvényszék 2012. március 6. napján kelt 14.B.187/2011/27. számú ítéletének meg nem változtatott része 2012. november 22. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2012. november 22. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelűl:

Kiadó: